

РЕЦЕНЗІЯ

НА МОНОГРАФІЮ

завідувача кафедри права

Львівського інституту Міжрегіональної Академії управління персоналом к.ю.н., доцента

Личенко Ірини Олександрівни

«ЗАХИСТ ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ У СФЕРІ ВЛАСНОСТІ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ»

Актуальність теми монографії визначається тим, що правове регламентування порядку захисту законних інтересів громадян у сфері власності зазнає постійної трансформації в силу еволюційних процесів. Особливого значення набуває здатність держави створити такі публічно-правові регулятори, які б усували негативні фактори у цій сфері, протистояли посяганням на правові можливості громадян володіти, користуватися та розпоряджатися майном.

В монографії здійснено аналіз стану наукових досліджень даної проблематики, визначено основні філософські підходи щодо сутності законних інтересів громадян у сфері власності, розкрито теоретичні та правові проблеми визначення поняття законних інтересів громадян у сфері власності, розкрито їх зміст і структуру, поняття та правові ознаки суб'єктів адміністративно-правового захисту законних інтересів громадян України у сфері власності, охарактеризовано засоби та способи захисту правових можливостей громадян щодо володіння, користування та розпорядження майном, особливості правової політики держави щодо захисту цих правових можливостей тощо.

І.О. Личенко здійснено підсумування історіографічного масиву наукових праць з досліджуваного питання, удосконалено визначення ряду загальнотеоретичних понять адміністративного права, що дало, в свою чергу, можливість здійснити аналіз адміністративно-правового механізму захисту законних інтересів громадян у сфері власності, його складових, здійснити адміністративно-правову характеристику суб'єктів захисту законних інтересів громадян України у сфері власності та інших питань.

Актуальними є обґрунтовані автором ідеї, що стосуються налагодження комунікативних зв'язків між громадськими інституціями та органами виконавчої влади з питань захисту законних інтересів громадян у сфері власності. Не позбавлені логіки висловлені автором міркування щодо необхідності законодавчого закріплення дієвих процедур захисту законних інтересів громадян у сфері власності. Зокрема, автор зазначає, що дослідження ефективності існуючих способів захисту законних інтересів громадян у сфері власності дозволило виявити ряд проблем щодо законодавчого закріплення дієвих процедур захисту законних інтересів громадян у сфері власності. Окремі з них пов'язані з відсутністю детального регламентування порядку звернення до суб'єкта владних повноважень з заявою, скаргою чи клопотанням; розглядом звернення громадян; винесення рішення по справі; його оскарження; практичної реалізації заходів впливу з метою припинення існуючих порушень в сфері власності, відновлення законних інтересів громадян щодо володіння, користування та розпорядження майном; відповідальності державного службовця за неналежне виконання своїх посадових обов'язків.

Новизна та ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у монографії підкріплюються використанням теоретичних здобутків вітчизняних і зарубіжних учених, які досліджували тему, з врахуванням сучасних тенденцій у цій сфері, матеріалів соціологічного опитування, проведеного автором, офіційних статистичних даних, матеріалів судової та адміністративної практики.

Доказом достовірності, обґрунтованості та практичного значення отриманих результатів є розроблені пропозиції щодо внесення змін до окремих нормативно-правових актів (КУпАП, КАСУ).

В українській юридичній літературі основні аспекти захисту законних інтересів громадян у сфері власності засобами адміністративного права досліджувалися фрагментарно. Рецензована монографія – перша спроба комплексного дослідження даної теми.

Внеском в розвиток адміністративного права можна вважати здійснення у Розділі 1 логічного групування історіографічного масиву наукової літератури щодо захисту законних інтересів громадян у сфері власності та аналізу генезису адміністративно-правового захисту законних інтересів громадян у сфері власності. Підсумування історіографічного масиву наукових праць з досліджуваного питання, дозволило автору стверджувати, що не зважаючи на ґрунтовне вивчення різних аспектів захисту майнових інтересів особи у різні історичні періоди нашої держави вітчизняними науковцями, проблема захисту законних інтересів громадян України засобами адміністративного права у вітчизняній науковій літературі комплексного висвітлення не отримала.

У Розділі 2 автор правильно звертає увагу на основні проблеми, що виникають в процесі діяльності суб'єктів адміністративно-правового захисту законних інтересів громадян України у сфері власності, та визначає шляхи їх вирішення. Автор слушно вказує, що існуючий позитивний історичний досвід функціонування громадських

формувань в Україні може служити підставою для підвищення суспільного значення цих інституцій в нашій державі. Саме громадські формування здатні здійснювати реальну допомогу правоохоронним органам щодо захисту законних інтересів громадян у сфері власності, внести вагомий внесок у правоохоронну діяльність, забезпечити нейтралізацію негативних соціальних факторів, які призводять до вчинення адміністративних проступків у сфері власності та зменшення кількості протиправних діянь, які посягають на законні інтереси громадян щодо володіння, користування та розпорядження майном.

Цінними є також пропозиції автора щодо удосконалення адміністративно-деліктного законодавства, спрямованого на захист інтелектуальної власності. Підтримуємо думку про доцільність об'єднати адміністративні правопорушення у сфері інтелектуальної власності у шість статей, зміст яких би враховував специфіку об'єктів права інтелектуальної власності та окремо стосувався порушення авторського і суміжних прав, права промислової власності, права інтелектуальної власності на комерційне найменування, торгівельну марку, права на комерційну таємницю, доменне ім'я, логотип, бази даних, комп'ютерні програми та інших об'єктів інтелектуальної власності, що використовуються в мережі Інтернет. Необхідно доповнити КУпАП окремою главою 6-А під назвою "Адміністративні правопорушення у сфері інтелектуальної власності", яка би включала усі згадані юридичні склади адміністративних проступків.

В якості поради, з метою забезпечення наочності пропозицій автора та полегшення втілення корисних пропозицій, автору слід було б запропонувати свій варіант змін до КУпАП.

Названа вище пропозиція в жодному разі не применшують загальної позитивної оцінки монографії І.О. Личенко. Певною мірою вона доповнює об'єктивну характеристику практичної складності та значущості теми проведеного дослідження, підкреслює вагомість внеску автора в теоретичну побудову перспектив розвитку навчальної та практичної юридичної діяльності в Україні.

Оформлення та зміст монографії відповідає встановленим вимогам.

З урахуванням викладеного, зважаючи на те, що дане дослідження є самостійною завершеною працею, в якій отримано нові науково обгрунтовані результати, які є суттєвим внеском у розвиток адміністративного права України, вважаю, що монографія І.О. Личенко "Захист законних інтересів громадян України у сфері власності: адміністративно-правове дослідження" може бути рекомендована для публікації.

Рецензент:

Начальник наукового центру

Головного управління

Міністерства внутрішніх справ України

у Львівській області

доктор юридичних наук, професор

Д. Сопільник